

XIX.

Betænkning

over

Forflag til Lov om Fastfættelse af visse Kjøbstæder som Garnisonsstæder.

(Afgivet af Landstingets Udvalg den 14de Marts 1882).

Naar Loven af 6te Juli 1867, § 6, bestemmer: „Afdelingernes Garnisonsstæder fastfættes nærmere ved Lov“, og Loven af 25de Juli 1880 § 8: „I Sylland og paa Fyn garnisonere 3 Brigader af Fodfolket, 3 Rytterregimenter og 1 Feltartilleri-Afdeling paa 3 Liniebatterier og 1 Forstærkningsbatteri, samt 1 Detachement af Trainafdelingen“, saa ere disse Bestemmelser endnu ikke fæste Fyldest.

Vel blev der i Samlingen 1869—70 forelagt Rigsdagen et Forflag til Fyldestgjørelse af den første Bestemmelse, men dette Forflag, som gik ud paa, at Garnisonsstæderne kunne fastfættes ved kongelig Anordning, blev ikke vedtaget af Folkethinget.

I det nu forelagte Udkast er Krigsministeren gaaet et Skridt videre og har foreslaaet, at de 3 Kjøbstæder Aarhus, Randers og Odense skulle fastfættes som Garnisonsstæder. — Udvalget har imidlertid ikke kunnet erkjende det for rigtigst kun delvis at opfylde de ovennævnte Bestemmelser i de bestaaende Hærløve, men har forment, at det vilde være rigtigst paa een Gang at fastfætte samtlige Garnisonsstæder, idetmindste for de Afdelinger, som hidtil ere garnisonerede udenfor Kjøbenhavn. Udvalget har derfor ladet sig det være magtpaaliggende at tilvejebringe en Ordning, sigtende til dette Maal, og i den Anledning forhandlet med Ministeren. Medens Ministeriet fra Begyndelsen havde Betænkelighed ved allerede nu at fastslaa Fredericia og Aalborg som Garnisonsstæder (vide Ministeriets Skrivelse af 13de Januar 1882, Bilag 1), har det senere opgivet disse Betænkeligheder og som Udvalget forment, at der ikke af strategiske Hensyn var Noget til Hindre for ogsaa at optage Fredericia og Aalborg som Garnisonsstæder og derved fuldt ud opfylde Bestemmelsen i Loven af 25de Juli 1880 § 8.

Med Ordningen af de herhenhørende Forhold har Udvalget anset det for ønskeligt, om der kunde træffes hensigtsmæssige Bestemmelser om Forholdet mellem Staten og de paagældende Kommuner.

Den almindelige Børnepligt i Forbindelse med den gjældende Hærlov stiller langt større Fordringer ikke alene til selve Kvartererne for Mandstabet, men ogsaa til alle øvrige Lokaltæter, saavel til Uddannelsen som til Depotlokaler, end man tidligere ansaa fornødent. Disse Forhold i Forening med den korte Tjenestetid medføre Ønskeligheden af at kunne samle Mandstabet i Kaserer istedetfor som hidtil at have det spredt over hele Byen.

Krigsbestyrelsen har derfor i en længere Mærkelse søgt at faae Garnisonsbyerne til at indgaa Overenskomster om at opfylde de Krav, der attraaedes, og de fleste Byer ere gaaede ind derpaa, Kjøbt Udgifterne, de derved paadrog sig, vare meget betydelige, og der ikke gaves Kommunerne nogen Garant for at beholde Garnisonerne eller for Erstatning ved at miste dem.

For at komme til Kundskab om, hvor store disse Udgifter ere, har Udvalget under 6te December anmodet Ministeriet om de i saa Henseende fornødne Oplysninger, og vil det af de medfølgende Bilag i I. og II. ses, at der til allerede fuldførte Arbejder i forskjellige Garnisonsbyer er udgivet 1,861,800 Kr., men at Opførelsen af samtlige Kaserer og øvrige Etablissementer endnu vil koste ca. 4,600,000 Kr., samt at Indvarteringen etc. for Mandstabet udenfor Kjøbenhavn ialt har kostet ca. 365,000 Kr. aarlig, hvoraf Garnisonsbyerne have udredet ca. 25 pCt.

Den væsentligste Fordel, Kommunerne hidtil have haft af Indvarteringen, var den, at Smaa-